

anden Lov", hjemler derimod ganske sikkert Regjeringen den Ret, at den, naar den har forelagt en Contoirholdslov til Revision, men efter at denne Revision har fundet Sted i begge Rigsdagens Afdelinger, ikke finder, at det Resultat, som Rigsdagen er kommen til, er rigtigt, kan udsætte at forelægge Loven igjen til Revision, indtil 5 Aar ere forløbne. Forsaavidt det derhos virkelig skulde kunne ansees for nødvendigt at have en Bestemmelse i Loven, som udtaler, at denne, naar Revisionen af samme ikke er gaaet igjennem begge Rigsdagens Afdelinger i en Samling, atter skal forelægges i næste Samling, saa troer jeg, at ogsaa det næstsidste Stykke af Lovforslaget er nødvendigt, idet nemlig just deri en saadan Ordning fastslaes, men jeg maa tilstaae, at jeg ikke indseer, hvorfor en saadan Bestemmelse skal staae i Loven. Den har ikke staaet i tidligere Contoirholdslove, og der er ikke, navnlig ikke med Hensyn til det Slags Love, givet noget Skin af Grund til at troe, at Regjeringen har en anden Opfattelse paa dette Punkt end Rigsdagen. Derfor har jeg ogsaa, som sagt, i det andet Thing modsat mig Bestemmelsen i Lovforslagets næstsidste Stykke, idet jeg tillige har gjort opmærksom paa, at det forekom mig, at hele Affattelsen af Loven derved blev i en mærkbar Grad tung; man maa ganske vist undersøge Forholdene nøje, ja, er næsten nødt til endog at have hørt Motiveringerne af denne Bestemmelse, for at man skal kunne forstaae den. Jeg skal iøvrigt med denne Udtalelse henstille til Thinget, hvorvidt det maatte finde det rigtigt, at den omtalte i det andet Thing indkomne Sætning igjen afstydes.

Krieger: Ja, jeg vil kun sige endnu Et i dette Dieblil, og det er, at den ærede Justitsminister neppe ganske har opfattet, hvorledes jeg fremhævede Umuligheden af, at Ordet Revision retteligt kan forstaaes paa det ene Sted i Lovforslaget — der, hvor der er sleet Forandring i dette —, naar man ikke først veed, at Meningen er, at Ordet Revision skal tages i en forskjellig Betydning i den trediesidste og den næstsidste Sætning, hvad der dog er aldeles unaturligt. Jeg fremhævede netop

det, som den ærede Minister gjentog, at, naar der i den trediesidste Sætning staaer „de Forandringer, som Revisionen maatte medføre“, da kan der derved kun forstaaes den af hele Lovgivningsmagten gennemførte Revision, og at dette er den eneste sande Revision. Men naar der længere hen tales om Revision, da skal derved jo ikke forstaaes den af Lovgivningsmagten gennemførte Revision, men den paa de $\frac{2}{3}$ af Veien staaende Revision, nemlig den i Thingene gennemførte. Hvad man nu end mener om, hvorvidt Sagen, naar Revisionen ikke er tilendebragt fra Rigsdagens Side, atter skal forelægges i den næste Samling, saa forekommer det mig dog utvivlsomt, at en saadan Tvetydighed, en saadan beshynderlig Sprogbrug, som den af mig paaviste, ikke kan blive staaende.

Da ikke Flere ønskede at udtale sig, sluttedes Forhandlingen, og Sagens Overgang til 2den Behandling fattes under Afstemning og vedtoges eenstemmig med 52 Stemmer.

Man gik derefter til den følgende Sag paa Dagsordenen, som var: Første Behandling af „Forslag til Lov om Forandring af de for Embedet som Virkedommer og Skriver i Muckabell samt Brætrølleborg og Holstenhuus Virker og for Embedet som Byfoged, By- og Raadstueskriver i Faaborg samt Herredsfoged og Skriver i Salling Herred fastsatte Vederlag for Contoirudgifter m. m.“

(Lovforslaget findes i Tillæg A., Sp. 2617—18, 3die Behandling i Folkethinget i dets Tidende, Sp. 4010 ff.)

Krieger: Ja, Thinget vil see, at vi nødvendigtviis maae have det under den forrige Sag berørte Spørgsmaal til Forhandling; thi det kommer stadigt igjen; her have vi det nu atter.

Da ikke Flere ønskede at høre sig, fattes Sagens Overgang til 2den Behandling under Afstemning og vedtoges eenstemmig med 51 Stemmer.